

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவூ வைகாசிமீ

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம் மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராகை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்பொற்றி. (க)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனாய்மாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
பூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நாளும்
தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)

எவருடையருளாஸ்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாற்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொரூபசபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே. (ஈ)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறஞ்சினேனே.

அந்தமுநவெயின்நி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மைந்தருணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ்சொல்வேனே. (௫)

படர்ந்தவேதார்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னும்
குடங்களினிதைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிர்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவாவிடயமண்டிண் டலைவரோபகியிலாரோ. (ஈ)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே. (எ)

நித்தியவனித்தியங்க ணின்னையந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுநாக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றுறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவார்சாதனமிந்நான்கே. (அ)

சமந்தமும்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாரும்
சமமக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்று தருகலெவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (ஆ)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசங்குநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாரும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (க)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
ஆதலாலிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாது நுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (கக)

இவனதிகாரியானே னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமுன்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானே. (கஉ)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளர்த்தமேடனைகண்முன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசங்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினானே. (கங)

வணங்கிநின்றமுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையேனையென் னுள்ளமேகுளிரும்வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரகலித்தல்வேண்டுமென்றான். ()

அன்னதன்சிசுவையைய னுமையின்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சன்னிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றார்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டப்போ
தடமடுமுழுகினுன்போற் சரீரமுழுகுளிர்துள்ளாறி [தே
அடருமன்பொழுதுமாயோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமிண்டும் வணங்கிநின்றீதுசொல்வான். ()

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானும்சுவாயி
நின்னதுகருணையாலே நிரோனையாளலாமே

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டென்றீரே
இன்னதென்றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென் தறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புமுன்னு தங்குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியருளுமான்ம சொரூபமெருவுவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப்பார்த் குபதேசமோதுவாரோ. (௧௮)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
திராதசுழற்கீற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலநேயிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் தறியுமவ்வளவுந்தானே. (௧௯)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேற்
பின்னையத்தலைவன்றனாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புந்தீர்வன்
உன்னையநியந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீசுட்டகையாலேயீதுபதேசித்தேனே. (௨௦)

என்னைத்தான்கடனாவளாத் தெண்ணியோசொன்னையா
தன்னைத்தானறியாமாதர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களுல்லாம் பிறந்திறந்துமுலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நின்னையமருளுவீரோ. (௨௧)

இன்னதுதேகந்தேகியிவனெனவுணர்வன்யாவன்
அன்னவன்நன்னைத்தானென் தறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபிந்தேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுசேட்டவைபயர் பீடையுந்கையுங்கொண்டார். (௨௨)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணென்றாய்
மோகமாங்கனவிலவந்து முனைத்தவன்வனூர்சொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனூர்சொல்வா
யாகநீனவிலெண்ணு மறிவுதானேதுசொல்வாய். (௨௩)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேறென்றேபோல்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைச்சுற்றே
மனதினிலுதிக்குப்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரோ. (௨௪)

தாலத்தின்மரங்கன்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கன்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவார்தொடங்கினோ. (௨௫)

அத்தியாரோபமென்று மபுவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
யுத்தியாற்பந்தம்விடென் றுணாக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கொளாய். (௨௬)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவெல்லாம் [தல்
மோரோர்வஸ்துவினிலவேயோ யோரோர்வஸ்துவினையோர்
நாளுபணியாய்த்தோன்ற னரனாகித்தறியிற்றென்ற
னீருகொன்றென்ற நிற்றந்தலம்வெளியிற்றென்றல். (௨௭)

இப்படிப்போலேநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றென்றாயுணர்வொளியிறைவாய்நிற்கும்
சுப்பிரமத்திறென்று மமப்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புசுற்பனையினுலே செனித்ததென்றறிந்துகொள்ளோ. (௨௮)

அதுதானெப்படியென்றக்கா லனதுயாஞ்சீவொல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந் துமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதுகாலத்தவப்பே ஈசனுட்பார்வையாலே
முதுமுசெபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (௨௧)

உத்தமம்வெறுப்புச்செம்மை யுணாத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரஜோகுணந்தமோகுணந்தான்
சத்தமோடமுக்கிருட்டாய்ச் சொல்லுமுக்குணமுமுன்றாய்
யொத்தானவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௩௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறுய்ச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகும்ந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றங்
கருவகங்காரமுன்றாய்க் காட்டியகுணமாமென்றும். (௩௧)

இக்குணங்களிலேவின்போன் நிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தாய்தா முதற்குணமாயையாகும் [அம்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றுதோ னிமித்தகாரணமாய்சன். (௩௨)

ஈசனுக்கிதுசமுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதம்வித்தை
தேசமவித்தைதோ ளுஞ் சிற்சாயைசேவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போ துநாமமும்பிராஞ்ஞமே. (௩௩)

அழுக்கொடுபற்றிஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சமுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துக்குமவாரோப வழியுமோழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோத வீசனாருளினுலே
பூமலியுயிர்குட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமிதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந் துதோன்றும்
மீமமார்மூடலென்றும் விவிதமார்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றியாய் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றியிவ்வைந் துநொய்ய பூதங்களுள் றுபேராம்
சாற்றமற்றிவற்றிற்றிப்போக சாதனதனுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந் துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந் து கூறுணர்கருவியாகுங்
ஓதியபின்னையைந் து முளம்புத்தியிரண்டாளுான்
சாதனமாயிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்திலேவிடீட்டுத்தகூறந் துமைந்தும்
பிரானவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிந் கருவியென்றும்
பராவியபெயராயிந்தப் பதினேழுமிலிங்கத்தேசம்
சுராசுராநரர்விலங்காய்த் தோன் நியவுயிர்குட்கெல்லாம். (௩௮)

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ நிலங்குதைசத்தென்றாவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச நிரணியகர்ப்பனாவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்ககுட்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமுன்று மிதுகனுவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோயிப்பாற்றாலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தால தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சே கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யதிற்பாதிநந்நாலாக்கி
ரைந் துதன்பாதிவிட்டு நாலொடுந் துங் கூட்ட

வந்ததுதூலபூத மகாபூதமிதனினின்று
தந்ததுநான்கார் தூல தனுவண்டபுவனபோகம். (சக)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தை சொன்னதோரன்னகோசந்
தூலகற்பணியீதென்றே தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதிபொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்காற்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிசுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (சக)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமென்ஸ்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியதெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதுசமட்டியென்பார்
ஐரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (சக)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பதெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுட்கோளாய். (சக)

அரவன்றுகயிறென்றூற்போ லாளன்றுதறியென்றூற்போற்
ஞாவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுதூல்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்கள்ன்றுஞானத்
திரமென்றும்பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபவாதங்காண். (1)

படமுதூலம்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்
கடமுமண்ணும்போலொன்றுந் காரியகாரணங்கள் [கிற்

உடன்முதற்சபாவமீறாய் யொன்றிலொன்றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (சௌ)

தூடனதமத்திலவந்த தோற்றமாம்சத்திசெய்யு
மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரோ
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமும்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருளுவாரோ. (சௌ)

தானிகர்தனக்காமீசன் றணையுந் தங்களைத்தான்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாதத்தினுபாதிபொன்றே
ஊனிடையுயிர்களுள்ளி லுணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்முடு மழைநிசியிருள்போன்றமுடும். (சக)

பூன்மரம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்மகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சுற்றந் தோன்றாமன்மறைத்துமுடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (கூ)

ஆதாரமறைந்துபோன லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமில்லையென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (கூ)

சுகமதிலிதுவென்கூட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவுளாகயிறதென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமனைமுடும். (கூ2)

கேவலநிலைதோன்றும் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிசேடபுமன்றோ

ஆவரணந்தானேபா முனர்த்தமென்று ஞாத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினாவினமகனேகளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானுலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுக்ஊமாஞ்சுங்காணி, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்
னுடாப்பேன்மைந்தாமறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

சுழுத்தியிற்பிரளயுத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியப்பவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சுத்தியும்பொய்யேயென்றும் சத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திராவிலங்கால்
நித்திராதெளியுமாபோ நிர்வாணநிலைமையாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைஞ்சா விரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கானாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுதிடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயையினுற்சீவர்க் கேழவைத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைத்தம்மையடைவின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முனைத்தல்காணாதஞானம்
சுந்தத்தங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையெஞ்ஞானம்
பரநிலைகாணோமென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னுனெனமுனைத்தறோற்றம் [எம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்போகூஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபோகூஞானமாகும்
கர்த்தனஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிரீட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராத்நைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனென்பதுபேபொண்ணி
யதனொதொன்பத்தானென் றறியாமல்மயங்கினுனே. (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைக்காணோமென்றல்
பிறியாவாவாணமாகும் பிடைகொண்டழல்விக்ஷேபம்
நெறியாளன் மசமனுண்டு நிற்கின்றனென் றசொல்லிக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபோகூஞானம். (௬௨)

புண்ணியபதிகன்பின் னும் புருடொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணியநீபத்தானு மென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கறாதல்போவதுநோய்போகல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலானந்தமாமே. (௬௩)

தெசுபுமான்மனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான் காண நிர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுகிபெறுமிலக்கியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதமைக்கியஞ்செய்யு மதுசெய்யுமுண்மைகளாய். (௬௪)

விண்ணென்மைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்று
ம்பாரின், மண்ணின்மகடவிண்ணென்று மருவியசலவின்

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தர்சீவனுள் குசைதன்னியமாகும்

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மாக்க
காய்ச்சியபாலினெய்ப்போற்கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யநிந்துநீபிந்துகொள்வாய். (௬௬)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூச்ச விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லே யிராசதகுணவிகாரம். (௬௭)

கரணமாமனதுபுத்தி கர்த்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுக்கோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமதுதுயிலானந்த மயனையுநானென்னுதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (௬௮)

சத்தொடுசித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயநிந்து
பொத்தொடுசுடந் துக்காதி பொருந் துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (௬௯)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாமே
விஞ்சியததுவல்லாமல் வேறென்றந்தெரியக்காணென்
அஞ்சனவிருநையோநா னகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்லுருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். (௭௦)

முன்புகமசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வெருவனுந்தனைக்காணாத

பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனோபாராய்
அன்புள்மகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானியே. (௭௧)

கூலஞ்சூக்குமவஞ்ஞானந் தோன்றுமூன்றவத்தைதாமுங்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனதெத்தனையென்பேனான்
ஆலமர்கடவுளானை யதற்கெலாஞ்சாக்ஷிநீயே. (௭௨)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனெ
ன்ற, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறு
ண்டோ, பல்லார்முன்றசமன் தன்னைப்பார்ப்பதுந்தனைக்கொ
ண்டேதான், அல்லாமற்பதினென்றனுமவனிடத் துண்டோ
பாராய். (௭௩)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றென்னும்
அறிவற்றகுதர்க்கமுடர்க் கனவத்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணியல்ல வறிபடாப்பொருணியல்ல
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே. (௭௪)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தன்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுங்சுடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (௭௫)

இந்தநீதுவம்பதத்தி நிலக்கியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பந்தநிலிலக்கியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கூடாதே. (௭௬)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஒதருபாதிதயாலு முடலாலுமுன்னர்விலுலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலதரமகன் றுநிற்பர்
ஆதலாவிற்கெந்நாலு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லின்வாசகப் பொருள்சேராமல்
இடராகித்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுராயாற்கொள்
திடமானவதுவுமுன்றாய்ச் செப்புவார்விட்டதென்றும் [வார்
விடலாததென்றும்விட்டும் விடாததென்றும்பேராமே. (]

கங்கையிற்கோசமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி இந்தமுன்றுகைகளாலே
துங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின் வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசங்கால மவனிவென்பவெல்லாம்
சொன்னவிலவிரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிந்தேவதத்தனொருவனைவெளியாய்க்காட்டும். (அ)

தத்துவமெனும்பதங்கள் சாக்ஷியாய்ப்பிரமமான
வத்துவவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமும்நூரியாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யகிபதமைக்யங்காட்டும். (அக)

கடரீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றுமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவானுபுதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமற்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்

கொஞ்சமாரிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தர்பிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான். (]

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிற்றதுகித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்கான
நனவினிற்சமுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். (அச)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றுனபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடபுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
ஆளிவிழிசொரியப்பாதற் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்துகுழந்தா
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றதுசொல்வான் [ன்

ஐயனேயெனதுளேரின் தன்ந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தருருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திரஸ்கு முதலிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறென்றுங்காணேன் நிருவடிபோற்றிபோற்றி. (]

கிட்டனிவ்வாறுசொல்லத் தேசிகர்மகிழ்ந் துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்முன்றுந் தொடராமற்சொற்புறான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீரானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானுகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோருருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லனுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்ச்செயுமிந்தமுன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமியற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. (௧)

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்களஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
கிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (௧௦)

பிரமபாவனையையுட்பு பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகம்
திரமறுசுகமெய்யென்றுத் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (௧௧)

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளுகத்தா லுசாவல்கிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிச்செய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (௧௨)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாணும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்றா ஞேயமாத்திரமாய்க்கீவன்
முத்தரானவர்வாதேக முத்திபெற்றிருப்பானென்றும். (௧௩)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமீதா மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமும்நன்றமுவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (௧௪)

தீராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாக்கிரமஞ்சொன்ன

பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாய்ச்செய்வார்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (௧௫)

காமமாதிகள்வந்தாலும் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலத்தண்ணீர்போற் சுகத்தொடுங்குடவாழ்வார்
பாமரொனக்காண்பிப்பார் பண்டித்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (௧௬)

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநானவாரும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்கானதாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ் செய்வார்
பூதலம்புரப்பாபாயம் புருநுண்பார்சீவன்முத்தர். (௧௭)

சென்றதுகருதார்நானைச் சேர்வதுநினை யார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி நிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசுவம்வாழ்ந்தா லும்புதுமையாயொன் றும்பாரார்
நன்றதிதென்னார்சாக்ஷி நடுவானசீவன்முத்தர். (௧௮)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகம்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னு லநியாதோன்வரிட்டனமே. (௧௯)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா நனேகரானுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்ஞப்பலனெதென்றால்
பெரிதானதிட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவீப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். (௨௦)

பிரமஞானிகளுங்கன்மம் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறமுஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றாதுமற்றைநாளும்
விரவினதொடுங்குடும் விதமிருவோருமாமே. (க௦க)

சேவன்முத்தரைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
முவருமகிழ்நோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமானொன்று பழமறைமுழங்குமப்பால்
மேவருஞ்சேவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகளாய். (க௦உ)

பஞ்சினேயுழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாநானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீரூக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையனுபவித்துத்தீரும். (க௦ங)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புதிக்குநாட்செய்தகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோய்வழியேதென்ற
சிறியவரிகழ்ந்துநானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் (ல்
அறிவுளோரறிந்துபுகித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரே. ()

அரியமெஞ்ஞானத்தியா லவித்தையாமுடனீராமே
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போற்
றுரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே. ()

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சேவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்தி பதமடைந்திருப்பொன்றும். (க௦ஞ)

சொல்லியமகனெயங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதொன்றுங் கிணற்றிலாகாசம்போல

ஒல்லையாம்பிரமதூலா னுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையினுமெப்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய். (க௦எ)

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்களுநூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசெய்முயலின்கோடு
பீனமார்த்திபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே. (க௦அ)

முதலாவது

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

நார்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
வரமுறக்குத்திக்குத்தி யுறைப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொருபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
திரநிலைபறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (க)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன்
மார்க்கடரியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலையியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமனுசரித்தான். (உ)

சந்ததம்புருடன் நன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனை நோக்கிச்சாக்கி மாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்ததோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுனாசெய்வாயே. (ங)

எனவுரைத்தருளுமாசா நிருபதம்வனங்கியெந்தாய்
சுனைவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தா லுண்டோ. (ச)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலுமையாய்
புந்திரின் அரைக்கவின்னம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (ஊ)

ஆகம்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும் [னீர்
சோகமா மனத்திற்கெட்டாச்சயஞ் சோதியென்றுஞ்சொன்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முனைத்தனபறித்திடீரே. (ஈ)

மந்தைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே
உற்றதொர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (ஏ)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலேமானம் மாவதேதென்றுயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். (ஐ)

தன்பதியல்லாப்பேர்க டமையல்லனல்லனென்றான்
ஆன்பனைக்கேட்டநேர மவன்வெட்கிமௌனமானான்
என்பதுபோலநீக்கி யிதன்நிதன்றெனச்சேடித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (ஐ)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
மூந்தியங்களுக்கிராச நியமமாதெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்தூவியாயும். (ஐ)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக்குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
கினமயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [ற்
நின்மனோவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவந்
தன்மனமகனேயித்தைத்தானன்றோனமென்பார். (கக)

உருக்கியதராரீர்நானு விருவங்களானுப்போல
விருத்திகள் கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணயிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்தோற்றுவிக்கும்
இருட்டினிலவிளக்குங்கண்னுமில்லாமற்பொருள்காணுதே.

சுரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வே
ண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிக்கண்ணேபோது
ம், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும்,
புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்
போர்க்கே. (க௩)

விருத்தியும்பலமுகூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன்மனத்திற் கெட்
வருத்தியபலமாயிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [மும்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (க௪)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகள்நிந்தே
னினியோர் வசனங்கேளிர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்
சித்தற் ததாகாரமாவதன்றோசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்
தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்தின்பலவுலகா யுதிக்கு
மிந்த, றெஞ்சகம்வஸ்துவிலையாரிவாததிப நிலையடைதெ
ப்படியோர் நீர்சொல்வீரே. (க௫)

கருதுமனோருணமுன்னுமுன்றிலொன்று கதித்தெழும்
தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே
லானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மரு
புமிராசதமாகி லுலகதேக வாத்தையாஞ்சாஸ்திரவா தனை

யுமாகும், அருமகனேதாமதமேலானபோதி லசுரசம்பத்
துண்டாகுமநிந்துகொள்ளே. (க௬)

மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந்து கலந்ததுகள்
தைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்த
போது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிண
மஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாசம்
போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிக
ற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (க௭)

களங்கமற்றகண்ணுடிதன்னில்வேறோர் களங்கமற்றக
ண்ணுடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி
விகற்பயின்நிருவிகற்புமானுற்போல, அளந்தறியப்படாவி
புவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலாவெங்கே யெ
ன்றுசங்கையொழித்திடாயே. (க௮)

ஏகமாய்மனமிற்றதாற் சேவன்முத்தரிருக்குமட்டும்பிரா
ரத்தமெதினலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பத
ன்றோபுசிப்பதென்றான்மனந்தானும்போனதன்றே, சோக
மாமனமிற்றதாற்போகமில்லை தோன்றுமெனின்முத்தொன்
றுசொலக்கூடாதே, மோகமாயிதுதெளியக் குருவேநன்
றாய் மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. (௯)

மனநாசஞ்சொருபமென்றுமருபமென்றும் வகுத்துலா
ப்பாரிருவகையாவருமிவற்றில், வினவாதசேவன்முத்தரிட
த்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவுகமந்
தா, தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத் தாமதமிராசத
நசித்தல்சொருபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமிலிங்க தேக
மடங்கும்போதடங்குவதேயருபநாசம். (௨௦)

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிநுள்போ
னுன்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில்
வந்தவுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைத் துமகிழார்
வாடார், கர்த்தனாகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரண
விருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம்
புசிப்புங்கூடு முட்டியென்றிறித் துசங்கைமோசிப்பாயே. (1)

விவகாரவேளையொலாஞ் சமாதியென்றால் விகற்ப மன்
றேமனமனைத் துவிடாதோவிட்டால், அவதானம்முடிமன்றே
வென்றாயாகிலதற்கொரு திரிஷ்டாந்தங்கேளாசைகொண்
டு, நவமாகப்பர புருடன் தன்னைக்கூடியந்தசுகமனுபவித்த
நாரிநெஞ்சம், தவமாகமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (௨௨)

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச்சீவனன் திப்பிரமமாய்த்
தெளிந்தமுத்தன், போகத்தையுண்பென்னுந் தருத்தாவா
மெபூரணமாகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தைய
றுத்தருளுங்குருவேயிந்தத் துகளறுக்கவேண்டுமென்று சொ
ன்னுயாயின், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமுன்று
யவரிருக்குமகிமைகளாய். (௨௩)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலை
லெழுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்வி
க்கையுமற்றிருக்கு மென்முன்செடமானவுகலமொஞ்சே
ட்டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிரு
த்திக்கும்விருத்திதானாய், மெய்கலந்தசமாதிக்ஞ்சாக்ஷியே
நான் வெயில்போலென்றுறைத்தவனே விபுமாகர்த்தன். (1)

அறுசுவையின் குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்
பத்தியமெனவனுய்ந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டின
தைக்காட்டுத்தீப்போற் போகங்கள்புசிப்பவன்மாபோகியா

கும், கிறிதுபெரிதுகடனதன்னியங்கணன்மை திமைகள்சே
ரினும்படிகச்செயல்போற்கித்தம், வெறிதிருக்கும்வனோமாந்
தியாகியாவன் விரதயிம்மூன்றுள்ளவர்கள்வீடுளோரோ. (1)

வேறு.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கன்மிகளுக்கனுணமாவுறுதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்கை முடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படி
நையுந் தன்பமகற்றியகுருவேநலமாயருள்வீரோ. [யோ
ஆடவர்செய்தொழின்முவகையாகும் வித்தைவசத்துறுநான்
ஏட்டைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவிவகாரம்
வீடனுசுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாந்பலனுண்டோபரிபூரணமானால். (1)

குரவர்க்காமணியேகேளீர்நீர்கூறினவழியொக்கும், பர
முடனிகமுமிழந்தவரன்றோபழுவார்மெய்க்ஞானம், விரவு
முயற்சியின்மீண்டவரனதயினிவேண்டுவரோ வேண்டார், சி
ரவணமனனாகிகள்வேண்டாவோசித்தமுறைத்திடவே. (1)

கிளர்மகனேகேளத்ததுவமறியார் கேட்டல்செய்க்கட
னே, தளர்வறுகித்தித்தவினமுயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களு
ளார், தெளிதவினிந்பார்விபரீதப்பேய் திராவாதனையோர்,
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்
டோ. (௨௪)

ஐயாகேளீர்த்ததுவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே, செ
ய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ,
பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினதென்றீரோ, மெய்
யாம்*பிரயவிகாரயிதன்றே வெளியாயுளாயீரோ. (௩௦)

* பிரமவிவகாரமென்றது, பிரமவிவகாரமென் நடுக்கு
றையாய்மறிவற்று.

ஓய்ந்தகனுவிற்கண்டபழங்கதை யோ துவன் வாதனையா
ல், ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனபாசனுமாகான், மா
ய்ந்ததன்னுடல் * போமளவும்விண்ணவன்மநுடனெனப்படு
வான், வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

ஆனலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றும், நானாவி
காரந்தயரல வோனானசுகந்தருமோ, போனாலன்றோ நன்
றா நிஷ்டைபொருந்திடல்வேண்டாமோ, தானாநிஷ்டை
புரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௩௨)

தெரிதருமகனையாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம், உரி
யதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, துரி
யபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில் செய்வதுமுண்
டோ, அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாடனுமன்றே. (1)

உத்தமகுருவேயாடருமா யொருதொழிலற்றவருட்,
சித்தமடங்குதியானதிகள்சிலர் செய்குவதேனென்றால், இ
த்தமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே, முத்தரு
ம்பெருவிதமாகுவொன்பது முன்னேசொன்னேனே. (௩௪)

நல்லவனேகேளுகுபகார ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனற்பிணியுமில்
வல்லகிருட்டிமுத்தப்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபர்வம்
எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௩௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரோ யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகழ்ந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவனுமாமுல கெல்லாயிவனாமே. (௩௬)

* வேமளவுமென்றும் பாடமுள.

எல்லாச்சீவனுமிவனுமென்றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவனுமுத்திபெறும் லிருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவனுவெவ்வேறான லிவனெல்லாமன்றே [கோ.
எல்லாப்பொருளுமுனாத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீ

அகமெனுமான்மாப்பூரணமேகமனேகவிதஞ்சீவன்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிக்களவிலையாதலினால்
சகமுமுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரனும்பலவாம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௩௭)

சட்டிகுடங்கள்ளிலொன் றுநகித்திடின தினுட்சலசந்தரன்
ஓட்டுமுத்தந்திரனொடுகடுமொழிந்தவைகூடாதே
கட்டுமுபாதிநகித்திடிவன்காரணவான்மாவின்
கட்டுமையிக்கியமுபாதிக்கொதவர் கேவலமாகாரோ. (௩௮)

இவனயன்மால்சீவனாகியவீசோடெப்படியொப்பாவன்
சீவன்முதன்முவருமகிலகிருட்டி திநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறந்திகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுருவேயிவனுக்கவையிலோர்சுற்றுங்கானேனே. (1)

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமுந்தனைக்
காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடும்
பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனே ஞானியுமீசனு மறி
வினற்பிறிவிலலை, கெடுத்தமாயையின்ருணங்களான் மேலெ
ன்றுங்கீழென்றும்பிரிவாமால். (௪௧)

நரரினம்ன்னனைச்சித்தனைப்போல வேநாரணன்முத
லான, சுரர்கண்மாயவல்லவரணிமாதிக டொக்கநாயகர்

மிக்கோர், தரணிமாநுடர்க்கவைகளில்லாமை யாற்றாழ்வுள
ராணாலும், பிரமபர்வணியாலிவரவொனும்பேத மொன்றிலை
பாராய். (௪௨)

முத்திரல்கியசற்குருவேசில முனிகளுக்கணிமாதி, சித்
திபூமியிற் கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தி
யொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனே வேண்டிப், ப
த்திசெய்திடுந்தவத்தினாலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவா
யே. (௪௩)

சிவசொருபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்
டும், தவமுளோரடைகுவொனிவர்கள்போற்சகலருமடை
வாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்
டோமே, இவர்கண்ஞானிகளேயென்றாற்சித்திகளிவர்க்கிலா
வகையேதோ. (௪௪)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமெ
ன்றும், பூமியிற்றவமிருவகைச்சித்தியும்போதமுந்தருமைந்
தா, ஆமியவற்றிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைகுவரி
துதீர்வை, யாருரைத்தவவ்வீரண்டையு மியற்றினுரன்றள
பெரியோரோ. (௪௫)

அனகண்மந்தனேமுத்தினானத்தையே யடைந்தனரல்
லாமல், சனகன்மாபலிபேரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்
தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினுர்சிலர் சிலரிரண்டையு
யன்றாரும், முனிவாரசித்திகள்வினோதமாத்திரர் தருமுத்தி
யைத்தாராதே. (௪௬)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்தி
கள்வேண்டி, மோகமாயுடல்வருந்தினுர்சிலசில முத்தர்க

ளேனென்றும், போகமாய்வரும்பிராரத்தகன்மங்கள் புசித்
தன்றோநசித்தேதும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமா
குமென்றறிவாயே. (௪௭)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தா லென்மனமசையா
மல், பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்
த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துல
க்கினுற்பழுதன்றே, அலக்கன்மாந்நியதேவரீ றொளக்குரை
யமுதங்கடெவிட்டாதே. (௪௮)

கைதவங்களைச்சாஸ்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெ
னையானும், ஐயனேகுருவேயெவராகிது மனுபவித்தாலன்
றிச், செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சி
தம்வேகத், துய்யஞானத்திச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவ
தெப்படிநானே. (௪௯)

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆவதாலவரவரதிகாரங்க ளறிந் துபக்குவநோக்கிப், பூவல
ர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவதுபோற் பூருவஞ்சித்தார்தம்,
காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகை
யாலே. (௫௦)

ஆனபாவிகளடைவதுநரகங்களவசியமானாலும், தான
மந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ; நன
மாம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும், ஞானமாங்
களஞ்சுடுமென்றமறைமொழிநம்பினால்விடுண்டே. (௫௧)

என்மனந்திருக்கேர்யிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குரு
முர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினை யைவேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெ

யஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு
மறியாமல், கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்ற காரணமு
டையோ. (௩௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்
வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினான் மலர்ந்தகண்ணிருந்தா
லும், குழியில்லீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாயிக
ளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலுமுந்துவர் பரகதியடை
யாரோ. (௩௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்
றே, பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொ
லும்வழியேதோ, அறந்ததேகிகழூர்த்தியேயென்றிடிற் சுரு
திநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமுடர்கள் வசனிக்கும்பிரா
ந்திகாண்மைந்தனையதுகளாய். (௩௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்
வேதே, சுகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொ
ருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமான்ங்கள் கோபங்களாசைக
ளியைவெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீச
னார்செயலன்றே. (௩௫)

மூவரம்பரன்சிருட்டிகளுயிரக்கெலாமுத்திசாதனமா
கும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணி
யாகும், தாவராதிகணசித்திலொருவர்க்குஞ்சுனனங்க ண
கியாத், கோபமாதிக ணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிக
ள்போமே. (௩௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தா
ர்கள், தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

நாசமாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்,
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபத்செயலன்
தே. (௩௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னுதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௩௮)

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னு
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமுடர்க் ளதோகதியடை
வார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனால்நெனும்விவேகிக ளமலவீடடை
வாரோ. (௩௯)

நலமெய்யையனையெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலலாவாழ்வித்தல்சிலொடுகோபித்தல் செய்வ
தேனென்றயேற், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற் சிட்டனாக்
குளிர்ந்துதுட்டனாக்காய்வர், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்
டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௪௦)

மனைவிலங்குறுமைந்தனேகற்பக மரங்களல்புனல்முன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தானும், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வா ரகன்றவ
ர்க்கருள்செய்யார், இனையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணியறிவாயே. (௪௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுதைத்துமா
றுடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்நூல்

லவர்பின்னே, சென்று துட்டவாதனைவிட்டு விவேகியாய்ச்
செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின் னுஞானத்தை யடைந்தவர்
பவங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலிடவிடாவிசா
ரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரத்தானேதெனின் மனதியா
ஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசுடமெது விரண்டு
மொன்றுக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்வி
சாரமதாகும். (௬௩)

போனஜன்மங்கடனிலனுட்டித்தற்புண்ணியபரிபாகம்,
ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடினமுறைத்திடக்கேளா
ய், ஆனபுண்ணியமீசாரர்ப்பணஞ்செயினசுகிபோஞ்சுகியாகு
ம், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறி
வாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தி
யுந்தவநிட்டையும்கொழுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்
தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்தி
தந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமுர்த்தி. (௬௫)

வேடமாரியபேர்க்கையறியவேவேண்டினுன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்க்பாவங்கள்லைங்களுக்குநிகளாய்ந்தறியாமல்
ஒடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின் னுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்
வேதம், சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதி
நூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களா

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகி
ன்றதிவைகளால்வாராதே. (௬௬)

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினுந்
போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விமல்
தேசிகர்முர்த்தி, களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிக்கருமத்
தாற்கமுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படி யொழி
யுமீதருள்வீரோ. (௬௭)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதலின்
மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகஜமாக் கறுத்ததன்று
ரோபம், தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுந் சாதனத்
தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக் க
ண்டிடமனம்போதும். (௬௮)

இங்குமப்படிச்ச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்முன்
றும், தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகஜவாஸ்தவமன்
றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெய்யா
துறவாக்கும், துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுகுகின்
றறெருப்பாமே. (௬௯)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூற்
முதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்கிடும்பப்படி யிந்தநீர்மலவா
ன்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்ன
றிவினார்காணுமல், கனத்தகன்மங்க ணுறகஞ்செய்யினுந்
காணுமோகாணுதே. (௭௦)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமெயெனும்வேத
ம், தன்மபாவமிச்சிங்களாற்றேவர் கடருவிலங்குகண்மாந்

தர், சென்மமாகுவர்சாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று,
கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதென்விதித்துள காரணமுறா
யீரோ.

(௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பின்னாரோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனமருந் துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்
தருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண்
சுவர்க்காமிகளந்திரிணயந்தெரியாரோ.

(௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதைபுண்பதும் புணர்வதுமியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ்சபாவந்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ
ரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேகடு கசந்திடுவெம்பே
ரீ, வேகவாரியுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்
டாமே.

(௭௪)

கள்ளுமூலுநீவிரும்பினான்மகங்கள்செய் காத்தின்மன
தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன்
குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்ம
தஞ்சகலமுந்தவீர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியேனெ
னிம்பூருவரியமமாம்விதியன்றே.

(௭௫)

மதுவிதைச்சுகளுண்ணென்மசுருதியின் மணந் துபாரொ
ளல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதைபுய்விட்டொழியெதி நயிட்டிகவ
ன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களா
சைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே.

(௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகு
டும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுதா

னால், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்நீந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகரு
மூர்த்தி.

(௭௭)

சொருபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றுசோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொருபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்
த்தொன்றும்வேறினிலைமைந்தா, சொருபஞானமஞ்ஞானசத்
துருவன்று சுழுத்தியிந்கண்டாயே, சொருபஞானத்தின் ம
ருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம்.

(௭௮)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிந்சுடாததற்சொருபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாஅலகெங்கும், பரித்தஞரியன்ஞரியகார்த்தத்திப்பந்நி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெ
நிக்குமென்றறிவாயே.

(௭௯)

அருளுமையனோதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்
லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமும் தக் கரணகாரியம
ன்றோ, உரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதின
லாகாதோ, பெரியஞானமென் ததற்கொருபெயரிட்ட பெரு
மையைபுரையீரோ.

(௮௦)

விருத்திஞானம்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை
ந்தா, ஒருத்திமங்களைதங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங்
கண்டோமே, கருத்தகையபுருடதந்திரங்களாய் கருமங்க
ளவைபோல, வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்து
தந்திரமாமே.

(௮௧)

வகுத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவு மற்றென்றாக்கவு
ங்கூடும், மிகுத்தஞானமப்படியன் றுதியானமும் விவேகஞா

னமும் வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றாவியவாவிக்கு
நீதியானங்கற்பித்யோகம், முகஸ்தமாய்க்கண்ட ஞானமே
வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (அ.உ)

கண்டநீர்தனஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனை
யோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங் கண்ட
துமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள் பொய்
கறுவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞான
மேகருமன்றறிவாயே. (அ.உ)

சருவமுத்தியைத்தருகின் நீதியானமுஞ்சத்தியமன்றெ
ன்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதேநீகே
ள், உருவங்கேட்டவன்நியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம்
வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணுற்கண்ட
வுருவம்வாஸ்தவமாமே. (அ.ச)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும்,
திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும்,
உடலமாசையாற்றியானிக்கிறியானித்த வுடல்களாகுவர்
மைந்தா; தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற சொ
ரூபமாகுவர்மெய்யே. (அ.ரு)

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவொ
ன்றால், நரசரீரமாங்குரவளேவிசாரமேன் ஞானமேனென்
னாதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாய்ப்பந்தப் பரோக்ஷமே
யபரோக்ஷம், திரவிசாரமாஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையித
றிவாயே. (அ.சு)

வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில் வீருத்திஞானமுங்கூ
டிச், சேடமாகிளு லகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியென்

றால், சாடிநீர்மண்ணைப்பிழித்ததெற்றும்பெரிடி தானுமன்
னெடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தோக்
கவேகெடுத்தானே. (அ.ர)

இந்தரிச்சயமுத்தருளனுபவ பிருப்பதெப்படியென்ற
ல், கிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்ககமா
வர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோருண்டென்று பலர்சொலின
னகயாவர், அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனுமவ
ர்களைநகையாரோ. (அ.அ)

மலடிமைந்தனூந்தானுவிப்புருடனும் வான்மலர்முடி
குடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசித்தவிலைபேசிக்,
கலகமாயினுரிடையினிற்கயிற்றராக் கடித்திருவருமாண்டா
ர், அலகையாயினொனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கா
னே. (அ.க)

மாயையென்பதுபொய்யெனிலது பெற்றவகையெலா
ம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சா
தியும்வேறுண்டோ, சேய்சொர்க்கருநரகருநன்மையுந் தீ
மையும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொரூபமா
யிருப்பாயே. (அ.க)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும்.
கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும்,
அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்
னால், எங்கனாயகனேயதனற் குற்றமில்லையோமொழியீ
ரோ. (அ.க)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று சொல்வ
துபிழையானால், அற்பமாயையிற்றேன்நியசகங்களை யசத்

தெனல்பிழையாமே, சொற்பனந்தனிக்கண்டதைப் பொய்
யென்று சொல்லலாமெனினமெந்தா, அப்பமாயையிற்றே
ன்றியசுகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (கஉ)

பொய்யையெய்யென்றமூட்புண்ணியொன்று புராண
ங்கூப்பிடுமானால், மெய்யையெய்யென்றமூடானிக்குக் குற்றங்
கள்வித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினமுருபங்க
ளாம் பூதமாகியமாயை. மெய்யதேதெனிக்கிதானந்தமா
ய் வியாபிக்குமானாவே. (கங.)

மாயையென்பதேதுடையராபொபடி வந்ததுவருவா
னேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வெறெனின் வத்துவமி
ரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வத்
துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்
டமாருதக்குருமூர்த்தி. (கசு)

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சி
யவடிவாகும், இதுதனக்குளதுடலானுலகுமெய் யெனும்
வருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று
கண்டபேரிலைந்தா, விதனமாயையெனவந்ததென்றும் புத்
திவிசாரமற்றதனாலே. (கரு)

அருவமாகுமாயாவிவத்தைகள்வினையாடுமுன்றெறியா
தே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பச்சேனையாபுதித்த பின்வெளியா
கும், பிரமசத்திகலனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடக்கூடா
தே. பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளி
யாமே. (கசு)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமும் காணுமற்றதுமாயம்,
பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,

வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே,
பேரியற்பிரமத்தக்குமுலகுக்கும் பிறிதசத்திகளுண்டே. ()

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி,
வித்தைகாட்டியவீந்திரசாலம்பொய் வித்துவான்மெய்யாம்
போற், புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவி
ன், வஸ்துநிரீணயஞ்சொன்னதிரட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு
தெளிவாயே. (கஅ)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கே
ட்கிற், புல்லையாகியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்கா
ய்ப்பதைப்பாராய், நல்லையாமகனையதிலிற்சிற்சத்திரடந்
திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெ
லாஞ்சபாவங்கள்வேறாமே. (கக)

கருப்பைமுட்டையுட்பற்றவைகள் பலநிறங்கலந்தித்தி
ரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திரியமமில்லாவிடி லரகிலாநக
ர்போலாம். நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனும்
றையோதும், பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமன்களாம் புவ
னமிப்படிப்போமே. (க௦)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படர்தென்று மவாச்சியவடி
வென்றும், சேர்க்குராமருப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பிய
கிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதெனின் பிர
மபாவனையொன்றாய்ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவ
தெங்ஙன் பரமசந்த்ருமூர்த்தி. (க௦க)

வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தா
லே, தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிவிலிதிற் கிறந்தசத்திகளெ
ங்ங, னியச்சச்சிதானந்தமாய்வேறென்று நினைந்திடாதிருப்

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்நிமந்திர மறைகளிற்கா
னோமே. (க௦௨)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம். விவகரித்திட
வேண்டில், நாவினான்மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பது
நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களைமற்றதுமன் பார்ப்பதேபர
மார்த்தம், சீவபேதகற்பிதங்களைமற்றதுநீ சின்மயமாவா
யே. (க௦௩)

பூரிக்குங்கனச்சித்தானந்தத்திற் பொய் சடந்நுயர்மூன்
றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிதந் துடைப்பதெப்
படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழ்தாய் நின்று
லையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப்
பாழ்நிழல்பொய்யாமே. (க௦௪)

ஞானங்காரணமறிதல்காண் காரியநாமரூபப்பேய்கள்,
ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படியென வாய்குதல்பலனன்றே,
மானமைந்தனே தீர்க்கசொற்பனசுகம்வந்ததும் பாராமல்,
போனதூந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினு லம்மட்டும்,
நிசத்திலுள்விழிப்பார் வையாயிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால்,
வசத்திலுன்மனநின்று சின்மாத்திரவடிவமாயிடின்மைந்தா,
கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. (1)

(வேறு.)

தானன்நிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சித்தானந்தஞான
மாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றல்லிதொக்
கின்றபடிகண்டிலென், நானென்றசேவன்கள் சித்தானவகை

யொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதாம், ஆனந்தமிதுபோல
வெளியாகவுதியாதவடைவேதுருநாதனே. (க௦௫)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்கொருபூவி லொன்றாகு
மென்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றிலொரொன்றுதெரியு
ங்கணக்கன்நிவாராதகாண், அருமந்தசச்சித்தானந்தச்சபாவ
ங்களான்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்தி
பேதத்தினுற்பேதங்களாமைந்தனே. (க௦௬)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத்தால்வரும்விருத்
திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும்பிதா
னமாகுமகனே, ஏழுமறிருக்கின்றச்சித்தானந்தங்களென்றெ
ன்றுமொன்றாகிலும், நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிறிவினற்சொ
ரூபஞானுதிபிறிவாகுமே. (க௦௭)

சடமானமூடத்தருக்கல்லு மண்களிற்சத்தொன்றுமே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்வினை
யாதமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாரத்தத்திலே
சச்சித்தானந்தமூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோ
ரங்கள்விடுசார்தமனமாகிலானந்தமே. (க௦௮)

இகமானகுருநாதனேச்சித்தானந்தமெனுமிலக்கணமறி
கிலென், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதே தானந்தமேதெ
ன்றிடில், மிகுலாஸூன்றுங்கொதிருப்பதுசத்து வேறுபா
டறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமதுகர்போதுசகமாகுமறுபூதிவா
ழ்வென்பதானந்தமே. (க௦௯)

நாசச்சரி ரத்திருக்குஞ்சரிநிதனை நால்வேதமாவாக்கிய
ம், நீசச்சித்தானந்தமென்றிடினுமாசரியர்நீபிரமமாகுமெனினு
ம், மாசற்றசச்சித்தானந்தநானென்னுமிவன் மன்னுமறுபவ

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களை யிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சர
க்குருநாதனே. (ககஉ)

சென்மான் தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற் செல்கா
லிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரஉசொர்க்கமெனில் வரு
கின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனாவுட்கட
வுளுடன்மதுடவுடன்மாநிமாதியழியும், தன்மாயவுட்கெ
டினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி விரவிசுடரற்ற
பொழுது, மருளர்மலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்ற
வகைகொண்டித்தாருமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானே தன்னி
டத்தினிற் பேராதபிரியமதனால், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்
வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபானாதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகு
பிரியமாகும், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்க
ருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசா
தனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதானந்தம்
வேறேதனுபவிப்பதாருபயவான்மாவுமுளதோ. (ககரு)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரிய
மான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாநிவருமான்மாவில்
வெகுபிரியமாறுதுகான், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலு
மாமானமாவவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக
போகங்கள்விடுமவனையவனுல்விடப்படாதொருநாளுமே. ()

வேகின்றகோபங் ளாவென்னேநான்கொன்று விடுகி
றென்னேறிகுலபேர், சாகின்றபடியினுற் மன்னையேதான்
கொன்று சாவனெனல்சங்கையென்றால், தேகந்தனைக்கொ

ல்லுமவனுல்விடப்பட்டதேகமவன்னேறுமகனே, ஆகந்தனிற்
கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதினையே. ()

தாகப்பரும்பொருளிலும்மகன்பிரியமான் தனையனிலுமு
டல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனி
லும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிரானனிலும் வெகுபிரியமான்மா
விலிந்தவான்மா முக்கியம், ஊகத்தினுற்கெவுண மித்தைகர்த்
தாமுன்றுமோமொன் நிலதிகமகனே. (ககஅ)

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனான கெவுணவா
ன்மா முக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநாளுடலான மித்
தையான்மா முக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினுற்
கர்த்தனஞ்சீவவான்மா முக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞா
னவான்மாவானதானேமகாமுக்கியம். (ககக)

புலியுமனுசுலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற் புதல்வனெ
னிலும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியிலு
தானேமாமாதலால், மலினமறுகின்மயன் பலவகையுமிப்ப
டி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிசுழான், அலகிலானந்தவடிவாகுமு
ன்சொருபத்தையாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (ககஉ)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனையானந்த வகைகொத்தனை
யென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனா னந்தம்
விடயானந்தமென், ஞானந்தமுன்றுவித மெட்டுவகையென்
பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், ஆனந்தவகைசொலக் கே
ண்மைந்தனையெட்டு மலையின்னதின்னதெனவே. (ககஉ)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகநித்திரைப் போதுளது
பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுழுப்பி
ரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளதுமுக் கியசுகமுதானே

முற்றசுகநிஜசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வா
க்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (கஉஉ)

இவ்வாறுலாசெய்தசுகபேதங் களிநியல்பாம்வகை
சொலமகனேகேள், ஓவ்வாறனவினி லுழல்வானிடர்கெடவு
றங்குஞ்சயனமதுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொ
ளிசித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வா
மதுபவமதுதான்விடயசுகானந்தம். (கஉங)

நானந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையா
மல், சேனந்தனதுஞலாயந்தனில்விழு செயல்போந்தினா
செறிசேவன், தானந்தமில்பரனுடனென் றவனெரு தனையல்
லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிகு மதுதானு
யர்பிரமானந்தம். (கஉச)

தாங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்வி
ழி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றாகச்சிலர் சம்பா
திப்பதுதானாகம், தீங்குநன்மைபு மாண்பென் முறைமை
யுந் தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிக
ளுமறியாததுபவ மதஞலதுபிரமானந்தம். (கஉரு)

உதவும்புவியினி லொருவன்னதுபவ மொருவன்மனதி
னிலுதியாதே. மதியுங்கெடுகின்ற துயில்கொண்டானந்த ம
யன்னரோசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனுஞ்சிந்தை
யினினைவாய்வந்திடுமெனலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ்
குருவேரீரிதுசொல்லீர்சுகலமும்வல்லீரோ. (கஉசு)

பெய்யும்வண்ணெயு யிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிவிவ
நிவினிலில்லை, பெய்யுந்நனவினிலி றுகும்மனதொடு சேருஞ்சி
னமயவிஞ்ஞானன், ரையுந்நயர்மன நழுவும்பொழுதுணர்

ஞானச்சுகமுணுமானந்தன், பெய்யுந்நனிகளு நீருங்குள
மொடுபாகும்பொலிவர் பிழிவன்றே. (கஉஎ)

ஒன்றாகியபிரமானந்தச்சுக மொழிவானேன்வெளிவரு
வானேன், என்னுன்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிழுக்கு
ஞ்சுமுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுக மகலான்வெ
ளியிலுந்நவான்மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றாமெனவி
ருந்தறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யானந்தம். (கஉஅ)

அந்தக்கணமுடலகமென் திடர்களி லலைந்தேசுகந்தனை
மறந்தேபோம், முந்தைச்செய்யும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோன
ந்தருநடுவடிவேகான், எந்தப்புருடனு மொருசின்தையும்
விருந்தேனெனலதுபவமாகும், இந்தப்படித னுதாசினச்சுக
மிதுவேநிசமெனு மானந்தம். (கஉக)

நிசமானதுமுக்கியமொருடத்துள நீரன்றேவெளியீரந்
தான், வசமாமகங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய
வகையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதே
யுடறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான்
முக்கியவானந்தம். (கஉஊ)

மதுடன்மதுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிராசுரன்
சுரன், மதுடன்கருமத்தேவன்முக்கிய சுரநீந்திரனவ னுசா
னுங், கனவிராட்டிரணியகர்ப்பன்முறைகருதுமிப் பதினொ
ருபேரின், பினவானந்தக்கணுரையாம்பிரளய வெள்ளக்க
டல்பிரமானந்தம். (கஉக)

எவனுகி லுயிர்த்தத்திரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியி லிருந்
தானேல், அவனாரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோ
ரதுபவசுகபோதம், விவகாரதிரிசயமிதுவேயதுபவ மென

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடி யு
திரும்பொடிகளென் முடிமேலே. (கநஉ)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துககஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினி
மேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொரு
ளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதகமான்ம சுக
மிரண்டுமங்கேசொன்னோம், தொந்தமாற்றிய மகனேயின்
னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (கநஉ)

குகன்மனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் கு
ருவேகேளீர், புகன்மச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியாகிப்
பொருள்வெறுனால், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாய
பதங்களைப்போலுறவுங்காணென், அகண்டமாயொருசுவை
யாய்த்தேனீக்கூட்டியமதுவாயறிவிப்பீரே. (கநச)

குளிரிளகல்வெண்மையென்மபதங்களினுளீர்முன்றுகூரு
யிற்றே, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்மபதங்களா லக்கினியு
மொருமுன்றுமோ, வெளிமுதலாஞ்சுகமசத் துமுடமிடொன
ப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதி
யெனும்பிரமமேகந்தானே. (கநரு)

ரித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரமரிதானஞ்
சாந்தம், சத்தியங்கேவலந் துரியஞ்சுமந்திருக்குக்கூடஸதர்சா
க்ஷிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சுனாதுஞ்சேவன் மத்துவம்வி
ன்சோதியான்மா, முத்தம்விபுகுக்குமென்றிவ்வண்ணம்வி
திருணங்கண்மொழியும்வேதம். (கநசு)

அசலநிரஞ்சனமயிர்தம்பிரமேயம்விமலமதுபாதேய
ம், அசடமனாமசங்கமதுலநிரந்தரமகோசரமகண்ட, மச

மனந்தமவினுகிநீர்க்குணநிட்களநிரவயமனாதி, அசரீரமவிகா
ரமத்துவிதமெனவிலக்காமனேகமுண்டே. (கநஎ)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றாய்ச்சேர்ந்தொ
ருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன் றியிர
ண்டிலையொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத
மாமதனாற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிர்க்குணவஸ்துவின்ருணங்களுரைப்பதுதாய்மலடியெ
னநிகொன்னுதே, சற்குணனேவஸ்துநிலையுரையாமலறியவ
ல்லசதுரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெ
றப்பிரமஞானந்தோன்மச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்ரு
ணங்கள்ன்றுபிரமமாகுசொருபந்தானே. (கநக)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவே
மொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள்
த்திலிறுகும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னையக
ண்டார்த்தமாயறிந்தேனியா, ஊகமுமொத்திடவுலாத்தாற்
பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குறஞ்சே. (கச௦)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்சாக்ஷியெ
ங்கேசித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதி
யுமில்லை, ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்தூல்லசகமாருமுகத்
துக்கோர், வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுவாருபவம்
வினைத்திடாதே. (கசக)

வியாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னாலோவேறென்
ருலோ, வாயால்வெறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தே

ன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனிலிப்படி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (கசஉ)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோல நபவமுங்கேள் சுழித்திச் சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதலிவ்வானந்தமே யறிவாம் வேறங்கிலை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திரு னாக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூர ணமாயிருந்திடாயே. (கசஉ)

பலகலையுமுணர்ந்தருநு மொழிந்தபடியிவநுமனுபவம் வீடாமற், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதானந்தமொன்றும் பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்முடிச்சமாதியிருந்தா ன்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரகித்திரங்க ளெலாந்தோன்றுமொருபடமானே. (கசச)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்தியி னிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிகுப்பதன் றோருனிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததூரியாதீதமுமேழா ம்பூயியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமின்வகையுமெனக்கெளி தாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடோ. (கசரு)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழெ ன்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தி யியம் பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ் சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகளுக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர். (கசசு)

முந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்நிரமதுதான்முதல் வித்தாகும், இந்தவறிவிப்பண்டில்லா வகந்தைமுனைபோலா.

மிதுநனுவாம்; வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமத்தை வளரும் துமகாநனுவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ் செயலெனாக்கனவே. (கசஎ)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெனும் பேருடையதாகும், பண்டுகளுக்கண்டுமறந்ததைமீண்டு நினை ப்பதுசொற்பனநனுவாம், மண்டுமிருண்முடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், விண்டுநிறைமுத்திதருஞ் னபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (கசஅ)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம் பூமியாகும், நலதனுமானசிறுமன்றும் பூமிசத்துவாபத்திரா லாம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும் பதார்த்தபாவணைப் பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனேயைந்தாறேழு பூ மிகளாய்வகுத்தார்மேலோர். (கசக)

துச்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவதுசுபேட் சையாகும், நச்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசா ரணையாநம்பி, முச்சங்கவேடணைகள் விடறனுமானசியிந்த மூ ன்நினாலும், சச்சங்கமனதினுண்மை யறிவுதித்தல்சத்துவா பத்திதானே. (கரு0)

தத்துவத்தின்மனமுறைத்து மித்தையெலா மறப்பதச ஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம்வருந் திரிபுடிபோம்பதா ர்த்தபாவணையதாகும், வஸ்துநிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுன ச்சுபாவந் துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன் துரியாதீதப்ப தமென்றதுவுங்களாய். (கரு௧)

முற்புவிமுன்றிநுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா முன் றுக்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ளநுவுமஞ்சாம்

பூமியேசுமுத்தியாகும், அப்புதமாஞ்சுபாநுபவமிகுமாறும்
புவிதுரியமதற்கப்பாலோர், கற்பணியிலாதவிட மதீதமென்
றுமவுனமாய்க்காட்டும்வேதம். (கரு௨)

துரியநிலந்தனைத்தூரியாதீதமெனின்மயக்கமென்றுசுரு
திமேலோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது
கணக்கிலாரும்பூமி, மருவுசுமுத்தியிற்காட்சி சுமுத்தியென்
பாரொன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ
மியின்விகற்பமின்னமுண்டுபேசக்கேளாய். (கரு௩)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாகிகளா முத்தரன்
தே, பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்மு
த்தர் பேதமாகும், சொன்னருப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம
வித்தார் தூயமுத்தர். இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை
நியநியயான்சொல்வேனே. (கரு௪)

நாலாற்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்துநடந்
துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ள மெள்
ளவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்திலிழார் முதற்பூமி
டைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமிகைவந்தா
ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (கரு௫)

இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந்
தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்சராகி லுமுத்தர் குருபாதத்தா
ணமெய்யே, தப்புறாயென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறை
களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதிடமாயகம்பிரமமென்
நிருந்துதெளிந்திடாயே. (கரு௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும்விதேகமுத்தி தருஞானபூ
மியென்று, நெல்லாகிமுனைக்குமெனைத் தண்டிலமாக்கியகு

ருவேரீர்சொன்னீரோ, இல்லாநுங்குடும்பம்விட்டுச்சநியா
சம்புகுந்தேகாங்கியானோர். அல்லாமன்முத்திபெருநென்று
சிலர்சொன்மயக்கமகற்றுவினோ. (கரு௭)

கிட்டர்புகழ்மகனேநீசங்கித்தசங்கைநன்று தெரியக்கே
ளாய், கட்டழியுந்தறவுநாலவசையாகு மதுகளுக்கங்கா
கும்பேர்கள், பட்டதுயர்கெடுங்குடசகம்வெகூதகமுசன்
பரமாமுசன், விட்டகலுந்தறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவே
டமன்றே. (கரு௮)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமு மெனமூன்று வகைவிரா
கம், வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ
ரும்விராகமந்தம், இந்தவுடனவுமனை தனம்வேண்டாமெ
னவிடநீவிரமென்பார்கள், அந்தன்னூர்மித்தையெனவிடல
துதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (கரு௯)

பாவிமந்தவிராகத்திற்சநியாசங்களொன்றும் பலித்
திடாதே, தீவிரத்திற்குடிசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டு
திருங்களுண்டாம், தாவிரடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குட
சகமுஞ்சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்கு
வெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (கரு௧௦)

இருவகைதீவிரதரத்தும்மசனென்றும்பரமாம்சனென்
றுஞ்சொல்வார், வருமதிலம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்
தன்றிவாராதென்பார், பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்
ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவுபரமாம்சன்னுயி
ருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (கரு௧௧)

சிஞ்ஞாசுஞானவா நென்றிரண்டுபேர்களா மதிற்சிஞ்
ஞாசு, மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன் மூன்றுபூமியுடக்கும்வி

வேகியானே, அஞ்ஞானவானென்போன் சிவன்முத்தியடைந்திருக்குமுயர்ந்தமேலோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (க௬௨)

பந்தமனை ஆமர் துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்குத்திரராயிருந்தசிலரடைவரஞானம், இந்தவகைசாத்திரத்து முலகத்துநடப்பதுகண்டிருந்தாமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்ன சுருதியுத்தியபுவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (க௬௩)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானுலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம் பிறந்ததேயில்லையென்றும் பிரமமாவதுவுநானே பிறந்ததுநானென்றாகிப் பிரமமன்றந்தநானே பிறந்ததுபிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. (க௬௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியெனென்றால் நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புத்தியென்னில் தானதுமயக்கந்தன்னிற்சாகுமேசாகாதாகி நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமானானேநானே. (க௬௫)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரியலையென்றாயாகில் அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும் குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிந்தறிவுதானே. (க௬௬)

மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும் நினைத்திடிலனேகலோக நிற்பதவ்வுறிவினன்றோ அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவுதாமே எனத்தனிவிகாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே. (க௬௭)

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில் இந்தமுன் மவத்தைதன்னி னெழுந்திடும்திருத்திரிக்கில் அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (க௬௮)

வாதனாசத்தினுலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம் ஏதினுலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில் போதமாமிராசனானாய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம் தாதராயிருக்கப்பெற்றும் சகலமுடங்குந்தானே. (க௬௯)

விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாய்யோகத்தாலே அருத்திபோலா துசுச்சைச் சகமுடனக்கினிற்கும் கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசீரமாகிப் பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடிங்கிடிவடங்குந்தானே.

காரணசீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றாகில் ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுற்றுப் பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையெங்கே. (க௭௦)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைகுதேவிவகாரத்தில் எப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை இப்படிக்கண்டதெல்லா மென்மயமென்கருப்போல் கம்பிதமென்றுதானே காண்கின்றித்துநானே. (க௭௧)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால் எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன நித்தியாயுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகருவேபோல அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவுநானே. (க௭௨)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசன்மம்
நனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போ
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டசுற்றுகுவினாலே
நானெனவெண்ணைத்தானே நம்பியிடேறினேனே. (க௭௪)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னே துபாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனுது தரியத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியுனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (க௭௫)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனுன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தானே. (க௭௬)

வந்ததோரிந்தானந்த மகிழ்ச்சியாருடன் சொல்வேன்யான்
சுந்தையிலெழுந்தபாங்கிச் செகமெலாநிறைந்ததுதேக்கி
அந்தமில்லாமலாச்சே வப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (க௭௭)

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினேமே
பத்தியாவந்தநூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியந்தருமிட்டை நிலைதனையறிந்துவென்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிசுரராகுவாரோ. (க௭௮)

பூரணப்பொருளாம்வித்தி யானந்தம்விளங்கவேதும்
கூரணங்குறையிலொம்ற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் புருவமாரன்னிலத்தில
நாரண்குருமக்கு நவின் நனரீயோகில்வந்தே. (க௭௯)

அண்ணமன்னருளினாலே யகம்புறமின் றியொன்றாய்
எண்ணமில்லக்கியார்த்தத்தின்பொருளானானென்ன
நண்ணினசீரமாதரி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றண்டவீசன். ()

(வேறு.)

ஆன்றபதமாமுன்றிற்குமதுரியானுயெனும்பொருளிற்
சான்றதுரியாதீதமெனும் தடையற்றிலங்கொண்சைதன்னிய
ம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்தடையுமு
டறத்துத், தோன்றித்தானேதானாகத்துலங்கு மவர்க்கேச
வாதுபவம். (க௮௦)

என்னமகாவாக்கியநான்குமிசைக்கும் வித்தியானந்த
மீதே, சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்தோர்
களற்றோர், இன்னமானுக்கன்குருவாலிச் சந்தேகந்தெளிந்
தின்பந், துன்னிறிதைந் துநின்றோர்க்கேயமுத்தராமன்மே. ()

தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலும்
ஒத்திருள்விடாதமாயுவுள்ளிருளிரியவோங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைப்புறையறத்தெளிவித்தாண்டான்

ஆண்டதேகிகுமைய னாரணனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்மயக்தாய்வந்தத்தை
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருணுக்கத்தென்றும்
காண்டிடவைத்தளித்தகாரணப்போற்றிப்போற்றி. (க௮௧)

௫ அ கைவல்ய நவநீதம்.

இந்நிலந்தனிற் கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்துபார்ப்போர் பரமார்த்தசொருபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார் ()

குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர் புனல்தலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
கலமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார் (கஅக)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௨-இ திருவிருத்தம்-௨௧௪.

கைவல்ய நவநீதம்

முற்றப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

முதற் படலம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௭	௨	வேலோ	... வேறே
அ	௩௪	௧	பற்றிஞ்	... பற்றுஞ்
க	௩௫	௩	மித	... மத
ஐ	௪௧	௧	பூத்	... பூத
ஐ	௪௪	௪	நாலு	... நாளு
ஐ	௪௮	௪	விட்டும்	... விட்டி

இரண்டாவது படலம்.

௨௪	௩௨	௧	விரு	... வரு
ஐ	௩௫	௫	யடை	... யடைவ
௨௬	௩௬	௨	ஒட்டு	... ஒட்டு
௩௬	௪௫	௧	காத்	... காமத்
௪௨	௪௭	௩	சித்	... சத்
௪௬	௪௮	௪	சுவா	... சுகா
௫௦	௪௯	௨	மிரு	... மிரு
௫௨	௫௦	௧	மப்பி	... மப்பி
௫௩	௫௨	௨	யுன்	... யின